

Cô Nguyễn Phương Uyên, sinh viên Đại học Công nghiệp Thủ Đức thành phố HCM

□

Sinh viên Nguyễn Phương Uyên (<http://nguyentuongthuy2012.wordpress.com>)

Hôm qua, 23/10 Công an tỉnh Long An đã thông báo cho bà Nguyễn Thị Nhung, mẹ của nữ sinh viên Nguyễn Phương Uyên, là con gái của bà đang bị tạm giam vì bị cáo buộc vi phạm Điều 88 Bộ Luật hình sự Việt Nam với tội danh « tuyên truyền chống Nhà nước ».

Một bản sao thông cáo của Cơ quan An ninh Điều tra Công an tỉnh Long An, dated ngày 20/10, về việc bắt tạm giam cô Phương Uyên đã được đăng trên trang mạng Truyền thông Chúa Cứu Thế

hôm nay.

Cô Nguyễn Phụng Uyên, sinh viên Đại học Công nghiệp Thủ công thành phố HCM, đã bị công an bắt tại nhà trọ ở Sài Gòn từ ngày 14/10, cùng với 3 người bạn cùng trọ, để đi điều tra về vụ truyền đơn chống Trung Quốc xâm lược. Ba người bạn này sau đó được thả ra, nhưng Phụng Uyên thì bị giam biệt tích cho đến nay, khiến gia đình của cô rất lo lắng trong những ngày qua.

Gia đình của Phụng Uyên sinh sống ở tỉnh Bình Thuận, nhưng không hiểu sao lại bị sinh viên này bắt đưa vào trại giam ở tỉnh Long An.

Một tập thể sinh viên Đại học Công nghiệp Thủ công thành phố HCM đã viết đơn từ ngày 20/10 cầu cứu lên chính quyền Trung ương Tổng Sĩ Quan và về bắt giữ Nguyễn Phụng Uyên.

Về bắt giữ Nguyễn Phụng Uyên xảy ra vào lúc chính quyền Việt Nam chuẩn bị đưa ra xét xử hai nhà cầm sự Việt Khang và Trần Vũ Anh Bình, cũng với tội danh “tuyên truyền chống Nhà nước”. Hai nhà cầm sự này là tác giả nhiều bài hát thể hiện lòng yêu nước trước những hành động xâm lược của Trung Quốc ở Biển Đông. Cả hai đều đã bị bắt giam từ tháng 12 năm 2011.

Trên đài RFI Việt ngữ, bà Nguyễn Thị Nhung, mẹ của Nguyễn Phụng Uyên cho biết:

Bà Nhung: Sáng hôm qua là ngày 23/10 tôi tiếp tục đến thành phố Tân An, tỉnh Long An để tìm con. Lúc 10 giờ 15 tôi đến nơi, gặp các quan an ninh đi điều tra tỉnh Long An, ở đó gặp ông Nguyễn Văn Hùng. Tôi cũng có hỏi tội sao mà con tôi bị chuyển về đây, thì ông nói « chuyển đó là chuyển của chúng tôi ».

Tôi hỏi tội sao bắt con tôi mà không thông báo cho gia đình, làm gia đình hết sức điều kiện. Ông mẹ nói là tôi có gọi gọi thông báo cho gia đình rồi, nhưng có lẽ là xa nên không tới. Tôi hỏi người nào, ông gọi tên khi nào, thì ông nói gọi tên ngày 20.

Tác Giả: Thanh Phụng / Thủy Mỹ
Thứ Tư, 24 Tháng 10 Năm 2012 13:02

Sau đó tôi cảm thấy thông báo này đi đến đâu a ch 159 đường Nguyễn Đình Chiểu, phường 3 thành phố Tân An, tỉnh Long An để tìm con, vì con tôi hiện tại là giam ở trại giam đó.

RFI: Bà có gặp được không ?

Bà Nhung: Xin thưa với quý Đài, đến nay là 11 giờ 5 phút, nghe tôi ta nói là hết giờ làm việc, và tôi đi đến 1 giờ rưỡi mới được vào bên trong. Đến 15 phút sau thì gặp ông Giang. Ông Giang nói là bây giờ không cho gặp, được biết không cho gặp, chỉ cho gặp chặn màn với một ít quần áo thôi, với lấy lấy ít tiền.

Thì tôi cũng ra chợ mua với cho con một cái chặn, một cái màn với hai bộ quần áo ngắn, một cái khăn lau mặt, và gặp cho cháu một triêu đường tiền mặt. Nhưng khi gặp tôi hỏi là gặp quà cho con thì con tôi có được gặp lấy mặt chứ là con có nhận quà hay không, thì ông này nói là không.

Tôi hỏi nếu vậy thì tôi có nhận được gì biên nhận là tôi gặp tiền với quà, ông nói cũng không ! Tôi nói nếu xin gặp không được thì anh có thể cho tôi nhìn thấy con tôi từ xa được không ? Ông nói cũng không được. Không còn nhận nào nữa hết trơn ! Cuối cùng là tôi năn nỉ ông này cho tôi gặp ba ch trên cái tầng gặp với quà, rằng là «Mẹ yêu con » - có ba tờ - mà ông hết sức vô cảm. Ông này tuy thế đi không cho !

Và tôi chỉ gặp được cho cháu có mấy món quà đó, mà cũng không biết có đến tay cháu hay không, thì tôi thấy cũng rất là hoang mang. Vì tôi không có nắm gì một cái gì được gặp là chắc chắn là con mình nhận được số quà mình gặp. Lúc mà ông Nguyễn Văn Hân trao cho tôi tờ giấy thông báo, ông có nói rằng chỉ cần lên đó gặp tiền cho nó đi, vì khi bắt trong mình nó không có một đường bực nào đâu ! Mà tôi không biết là con tôi có được nhận hay không.

RFI: Bây giờ thì gia đình tính như thế nào ?

Bà Nhung: Gia đình ở quê thì chỉ trông lúa với chăn nuôi các thứ. Còn bây giờ trong lúc mà con tôi gặp trông họp như thế này thì rất là khó khăn, rất là bất cứ. Thấy số rất là rồi, chỉ a biết tính như thế nào, tính chỉ đi tìm luật số cho con.

RFI: Thưa bà tính cách của Phụng Uyên như thế nào, liệu có vượt qua được những thử thách này không ?

Bà Nhung: Xin thưa với Đài, Uyên là một đứa con gái ở quê, tính cách của cháu theo tôi thì cháu cũng rất là ngoan ngoãn. Cũng biết những gì mình nên làm và những gì không nên làm. Và tôi tin chắc một điều rằng con tôi nó không làm điều gì xấu. Nếu vì nó làm thì chắc chắn là việc gì cũng có ích, chắc nếu không có ích thì chắc chắn là nó không làm. Là một người mẹ thì tôi nghĩ như thế.

RFI: Xin rất cảm ơn bà Nguyễn Thị Nhung.